

فوتبال

داستان‌های تمام‌نشدنی زنوزی و سرمربیان خارجی

چقدر زود دیر می‌شود

تراکتور از زمان حضور محمدرضا زنوزی به‌عنوان مالک، هفت سرمربی خارجی داشته است که اکثر آنها خیلی زود از این باشگاه جدا شده‌اند. به گزارش فوتبال ۳۶۰، پس از جدایی پاکو خمس، باشگاه تراکتور اعلام کرد به‌زودی یک سرمربی خارجی کار خود را در تبریز آغاز خواهد کرد. ابتدا نام قربان بردیف و سپس کریس کلمن برای هدایت تی‌تی‌ها مطرح شد اما هریک از آنها به دلیلی، حضورشان منتفی شد. حالا محمدرضا زنوزی و همکارانش به دنبال این هستند تا هرچه سریع‌تر، سرمربی جدید تیم خود را مشخص کنند تا تراکتور را در چند هفته باقی‌مانده لیگ و همچنین جام حذفی به سرمنزل مقصود برسانند. پنج خرداد ۱۳۹۷ بود که محمدرضا زنوزی به‌صورت رسمی مالک باشگاه تراکتور شد و از آن زمان تا به امروز، تی‌تی‌ها هیچ فصلی را با یک سرمربی از ابتدا تا انتها سپری نکرده‌اند. زنوزی علاقه خاصی به استخدام سرمربیان خارجی دارد ولی به‌جز خمس، عمر همکاری او با اشخاص مختلف به یک سال نرسیده است.

جان توشاک، ستاره اسبق باشگاه لیورپول و تیم ملی ولز، با سابقه سرمربیگری در تیم‌های بزرگی مانند رئال مادرید، رئال سوسیه‌داد، اسپورتینگ لیسبون و… از ابتدای لیگ هجدهم سرمربی تراکتور شد. توشاک در آن زمان حدود ۷۰ سال داشت و نشانه‌های کهنولت سن در رفتار و تصمیماتش حس می‌شد. تی‌تی‌ها که با خرید چند ستاره، امید زیادی برای درخشش در لیگ داشتند، خیلی زود چند باخت سنگین را متحمل شدند که مهم‌ترین آن، شکست ۳ بر صفر برابر استقلال در ورزشگاه آزادی و همچنین حذف از جام حذفی به دست صنعت‌نفت آبادان بود. جان بعد از حدود سه ماه، ایران را ترک کرد و دیگر هدایت تیمی را بر عهده نگرفت. **ژرژ لیکنز**: از ابتدای نیم‌فصل دوم شاهد حضور یک سرمربی بلژیکی به نام ژرژ لیکنز بودیم. مدافع اسبق تیم بروخه در دوران مربیگری به توفیقات بیشتری دست یافت و به‌جز تیم ملی بلژیک، هدایت چندین تیم ملی و تیم‌های باشگاهی را در کشورها و قاره‌های مختلف بر عهده گرفت. لیکنز که فاصله سنی چندانی هم با توشاک نداشت، کار خود را با قدرت شروع کرد و نتایج جالبی هم گرفت اما در چند هفته پایانی تیمش افت کرد و رنگ برد را ندید و طبیعتا همکاری طرفین هم در فصل جدید تداوم پیدا نکرد. جالب است که لیکنز هم مانند توشاک، پس از ترک تراکتور دیگر سرمربی تیمی نشد.

مصطفی دینلی: انتخاب مصطفی دینزلی موجی از شادی را نزد هواداران تراکتور به وجود آورد. او سابقه نسکی در فوتبال ایران داشت اما در آستانه ورود به هشتمین دهه زندگی‌اش بود و طراوت و شادابی سابق را نداشت. با این وجود، پرشورها شروعی روایی داشتند و در هشت دیدار رسمی ابتدایی به هیچ حریفی نباختند و شش برد را هم به جنگ آوردند. ولی یکباره ورق برگشت و سه باخت متوالی برابر صنعت‌نفت، استقلال و سپاهان، آنها را وارد بحران کرد. مدیران باشگاه تراکتور و مصطفی دینزلی به چالش خوردند و همکاری‌شان خیلی زود خاتمه یافت. ترس از زلزله، عدم سازگاری با محیط و اختلاف بین کادر فنی و مدیریت از دلایل اصلی جدایی مصطفی از تراکتور بود. سرمربی اسبق پرسپولیس و پاس، پس از تراکتور مدتی هدایت آلتای را بر عهده گرفت و دیگر در جایی به‌عنوان نفر اول کادر فنی فعالیت نکرد.

زونیمر سولود: در لیگ بیست‌ویکم، تراکتور کار خود را با فیروز کرمی استارت زد، اما خیلی زود مشخص شد که عاقبت خوشی در انتظارت تیم تیریزی نیست. باشگاه با گزینه‌های خارجی وارد مذاکره شد و نهایتا با یک سرمربی اسرم‌وس‌رام به توافق رسید؛ زونیمری سولود، مدافع-هافبک اسبق تیم ملی کرواسی و تیم‌های دیناموزارب، اشتوتگارت و… سکان‌دار پرشورها شد. سولود هرچقدر در عرصه بازگری گزینه مطمئن به حساب می‌آمد، در کسوت یک سرمربی چیز خاصی برای ارائه نداشت و این را پیش از تراکتور هم در تیم‌های کلن و آدمیراواکر نشان داده بود. سولود در تراکتور بدترین نتایج ممکن را گرفت و تیم تا رده سیزدهم جدول رده‌بندی سقوط کرد. انتخابی نادرست که نتیجه‌اش دورانی کابوس‌وار برای هواداران تراکتور شد. سولود حالا ۵۶ساله شده و آخرین تیمی که در آن سرمربیگری کرده، تیم تیریزی بوده است.

ارطغرل ساغلام: باشگاه تراکتور برای دومین بار سراغ ارطغرل ساغلام رفت؛ سرمربی ترک‌تباری که در نیم‌فصل دوم لیگ هفدهم نیز به تبریز آمده بود. ساغلام موفق شد تراکتور را از پایین جدول جدا کند و خصوصا در هفته‌های پایانی عملکرد قابل قبولی داشت و انتظار می‌رفت خودش در آغاز لیگ بیست‌ودوم سرمربی سرخ‌پوشان باشد اما عدم توافق مالی با مدیران باشگاه باعث شد تا او در فضای مجازی با تی‌تی‌ها خداحافظی کند و از این تیم جدا شود. کوکالی اسپور، آخرین تیمی بود که این سرمربی ۵۴ساله هدایت آن را در دست داشت.

قربان بردیف: پدر فوتبالی سردار آزمون، یعنی قربان بردیف، نفر بعدی برای نشستن روی نیمکت پرماجرای تراکتور بود. زنوزی که رفاقت دیرینه‌ای با این سرمربی ترکمنستانی-روسی‌های داشت، او را به‌عنوان نفر اول کادر فنی اعلام کرد. خیلی‌ها منتظر بودند ببینند سرمربی اسبق تیم‌هایی مانند روبین‌کاران، روستوف و… در فوتبال ایران چه خروجی‌ای خواهد داشت. عملکرد بردیف در تراکتور و تا پایان هفته پانزده متوسط بود اما می‌شد متوجه شد که اوضاع به‌طور کلی در حال بهبود است و او به شناخت خوبی از نفرات و همچنین لیگ ایران دست پیدا کرده. بااین‌حال، ناگهان پیشنهادی از تیم سوچی روسیه به دست قربان رسید و این سرمربی در اردوی ترکیه خواستار جدایی شد. در همین میان، شایعه‌ای به وجود آمد که بردیف با زنوزی به مشکل خورده اما خودش قویا آن را تکذیب کرد و از هواداران تراکتور خواست تا او را درک کنند؛ چراکه نمی‌تواند به پیشنهاد تیمی از کشور پاسخ منفی بدهد.

پاکو خمس: هفتمین و آخرین سکان‌دار خارجی تراکتور در زمان مدیریت محمدرضا زنوزی تا به امروز، پاکو خمس بوده است. سرمربی اسبق تیم‌های لاس‌پالماس، گراندادا، رایوویکانو و… که سابقه حضور در تیم ملی اسپانیا را به‌عنوان بازیکن داشت، از اواخر نیم‌فصل نخست لیگ بیست‌ودوم هدایت تی‌تی‌ها را به دست گرفت و به اولین سرمربی خارجی دوران زنوزی تبدیل شد که مدت حضورش به یک سال رسید و حتی بیشتر هم شد. خمس نهایتا به‌صورت توافقی و در اواسط نیم‌فصل دوم لیگ ۲۳ از تبریز رفت.

سرمربی جدی، عبوس و البته تاکتیکی‌ای که عملکرد نسبتا قابل‌قبولی در تراکتور داشت، اما در بازی‌های بزرگ نمی‌توانست نتایج خوبی را با تیمش کسب کند و همین مسئله اجازه نداد تا سرخ‌پوشان یک مدعی جدی برای قهرمانی باشند. پاکو قریب به ۵۰ بار روی نیمکت تراکتور نشست و پس از باخت تلخ خانگی ۴ بر یک برابر ذوب‌آهن، مأموریتش در این تیم به اتمام رسید.

هفت سرمربی خارجی در ۲۱۵۷ روز

دو‌هزارو ۱۵۷ روز از مالکیت محمدرضا زنوزی در باشگاه تراکتور می‌گذرد. او طی این حدودا پنج سال و ۱۱ ماه، هفت سرمربی خارجی و چندین سرمربی ایرانی را برای انتخاب کرده است. بخش درخ‌ور توجهی از این انتخاب‌ها، احساسی و به دور از منطق و درنظرگرفتن جوانب مختلف بود و عاقبت آن، اعلام پایان همکاری بعد از زمانی کوتاه شد. باید دید این‌بار چه کسی توسط او به فوتبال ایران می‌آید و سکان‌دار پرشورها می‌شود و اینکه آیا آن شخص می‌تواند آرزوی دیرینه هواداران تراکتور را برآورده کند و قهرمانی در لیگ را برای آنها به ارمغان بیاورد یا خیر.

برنامه

ایران – کویت (فوتسال) ۱۷:۳۰	میلان – اینتر ۲۲:۱۵
رم – بولونیا ۲۰:۰۰	

غافلگیری شبانه در آمریکا

دیوید تیلور نیست؛ با حسن یزدانی چه کنیم؟

خبر بامداد روز گذشته به اندازه کافی غافلگیری دارد؛ دیوید تیلور، قهرمان المپیک توکیو، از رسیدن به سهمیه المپیک بازماند! حتی مرور چندباره‌اش هم باعث نمی‌شود از شدت شوکی که وارد شده کاسته شود. تیلور در مرحله انتخابی تیم ملی به آرون بروکس ۲۳ ساله باخت و از پوشیدن دوبنده تیم ملی آمریکا بازماند. «جادوگر» که از سال ۲۰۱۹ به این طرف تنها یک‌بار در سال ۲۰۲۱ به حسن یزدانی باخته، رکورد عجیب و غریبی ثبت کرده است. او مقابل هر کشتی‌گری در این بازه زمانی قرار گرفته برنده شده و آن‌قدر با اختلاف امتیاز بالا چنین کاری کرده که حتی تصور این شکست اخیر را هم محال می‌کند. در چهار سال گذشته، تیلور درمجموع رقابت‌های کشتی که حضور داشته ۲۲۶ امتیاز گرفته و تنها ۱۹ امتیاز به رقیا داده است. مرور بخشی از این آمار، غریب‌بودن شکست او مقابل بروکس را بر جسته می‌کند ولی اینها پایان کار نیست، چون کلا از آخرین باری که یک آمریکایی موفق به شکست‌دادن دیوید تیلور شده بود هم هفت سال می‌گذشت! حتی همین آرون بروکس جسور که توانسته به تازگی دیوید تیلور شود تا وضعیت بدنی‌اش محک بخورد. اگر او بتواند کار را بدون مشکل پیش ببرد، بعید است اما و اگری وجود داشته باشد ولی مسئله وقتی پیچیده‌تر می‌شود که حسن پاسخ انتظارات را ندهد. آن وقت قرار است معادله دیگری به میان بیاید؛ اینکه کارمان قاسم‌پور به عنوان مدعی جدید وزن ۸۶ کیلوگرم، حسن یزدانی را به چالش بکشد و یک مسابقه انتخابی برای رسیدن به دوبنده نیاز به برد دو مسابقه نداشت و تنها اگر یک بار

بروکس را از پیش‌رو برمی‌داشت، حضورش در بازی‌های المپیک پاریس نهایی می‌شد. ماجرا ولی برایش مطابق با پیش‌بینی‌ها نشد؛ آرون بروکس ابتدا در دیدار نخست دیوید تیلور را ۴ بر یک شکست داد تا زنگ خطر را به صدا در بیاورد. در دیدار دوم و درحالی‌که بسیاری منتظر بازگشت هیولاوار تیلور بودند، این‌بار هم اتفاق خاصی از سوی او رقم نخورد تا بروکس با خلق یک شکستی بزرگ بازی دوم را هم ۳ بر یک ببرد و به پیراهن تیم ملی برسد. به همین سادگی، دیوید تیلور، قهرمان سرشناس آمریکایی‌ها که بسیاری از علاقه‌مندان در کشتی در این کشور را امیدوار کرده بود مدال طلای دیگری در المپیک به دست بیاورد، حتی سهمیه هم نگرفت. نبودن دیوید تیلور در المپیک پارسیس فقط آمریکایی‌هایی که این رشته را دنبال می‌کنند، شگفت‌زده نکرده بلکه باعث شکل‌گیری یک غافلگیری بزرگ در ایران هم شده است. واقعیت این است که تا پیش از این، در کشتی ایران، حتی یک نفر هم تصور نمی‌کرد دیوید تیلور در المپیک غایب باشد. بسیاری فقط جوای شرایط حسن یزدانی بوده و نگران این بودند که آیا حسن یزدانی با توجه به جراحی انجام‌داده روی کتف مصدومش می‌تواند خودش را به المپیک برساند یا خیر.

حسن دقیقا از روز گذشته بعد از آن عمل جراحی که علیرضا دبیر معتقد است عمل بسیار سختی است، کارش را در فاصله سه ماه مانده به المپیک استارت زده ولی درست در همان روز، بزرگ‌ترین رقیب همه دوران او، یعنی دیوید تیلور از رسیدن به المپیک بازماند. این غیبت حالا نه‌تنها معادلات وزن ۸۶ کیلوگرم کشتی آزاد المپیک را به هم ریخته بلکه نوعی سردرگمی هم در ایران رقم می‌زند، دلپیش پیش از این، شرایط بدنی حسن یزدانی بود ولی از الان به بعد، علاوه بر آن فاکتور، نبودن دیوید تیلور هم خودنمایی می‌کند. معمای اول درباره حسن یزدانی همچنان به قوت خود باقی است. او تازه کارش را استارت زده و با وجود اظهاراتش مبنی بر اینکه انگیزه زیادی برای درخشیدن در المپیک پیش‌رو دارد، مشخص نیست که بدن و عمل جراحی‌اش برای حضور در بازی‌های پیش‌رو جواب دهد. پزشکان‌ش ابراز امیدواری کرده‌اند که او بدون کوچک‌ترین مشکلی مسابقه دهد، ولی چنین خوش‌بینی صد در صدی در فدراسیون کشتی دیده نمی‌شود. ازاین‌رو قرار شده حسن به یک تورنمنت خارجی اعزام شود تا وضعیت بدنی‌اش محک بخورد. اگر او بتواند کار را بدون مشکل پیش ببرد، بعید است اما و اگری وجود داشته باشد ولی مسئله وقتی پیچیده‌تر می‌شود که حسن پاسخ انتظارات را ندهد. آن وقت قرار است معادله دیگری به میان بیاید؛ اینکه کارمان قاسم‌پور به عنوان مدعی جدید وزن ۸۶ کیلوگرم، حسن یزدانی را به چالش بکشد و یک مسابقه انتخابی برای رسیدن به دوبنده

آرون بروکس کیست؟

آرون بروکس بعد از کنارزدن دیوید تیلور از انتخابی آمریکا، عنوان کرد در المپیک تنها به کشتی‌گرفتن فکر می‌کند. به گزارش ایسنا، آرون بروکس، کشتی‌گیر آمریکایی، با برتری برابر دیوید تیلور دست به کار بزرگی زد و قهرمان جهان و المپیک را کنار زد تا نماینده آمریکا در این وزن در المپیک پاریس باشد. قهرمان زیر ۲۳ سال جهان، دارنده مدال نقره زیر ۲۰ سال جهان و قهرمان جهان در رده سنی زیر ۱۷ سال، بزرگ‌ترین شگفتی را رقم زد و مسافر پاریس شد. این شکست به منزله پایان عصر بزرگ‌ترین دوئل کشتی جهانی یعنی یزدانی-تیلور است. درحالی‌که خیلی‌ها منتظر تقابل این دو کشتی‌گیر مطرح در المپیک پاریس بودند، هر دو با شرایط سختی روبه‌رو شدند. حسن یزدانی دوران مصدومیت را پشت‌سر گذاشته و احتمالا باید در انتخابی برابر کارمان قاسم‌پور قرار بگیرد و دیوید تیلور نیز کشتی انتخابی را باخت و شاید از دنیای کشتی خداحافظی کند. ستاره نپسیلوانیا معروف به «جادوگر»، پنج‌بار حسن یزدانی از ایران را شکست داد و یک بار نیز طعم شکست را برابر کشتی‌گیر ایرانی چشید و بعید است این دو بار دیگر در تشک کشتی برابر هم قرار گیرند. آرون بروکس با مساعدت فدراسیون کشتی آمریکا به‌عنوان رقیب تمرینی به المپیک توکیو رفت تا در تمرینات با دیوید تیلور سرشاخ شود. تیلور نیز بارها از بروکس به نیکی یاد کرد و نقش او را در قهرمانی بازی‌های المپیک توکیو برجسته کرد. حالا این کشتی‌گیر کمترشناخته‌شده توانسته جای تیلور را در تیم ملی کشورش بگیرد. این دو برای اولین بار در ژوئن سال گذشته در انتخابی تیم ملی آمریکا برای حضور در جهانی بلگراد در نوجرسی برابر هم قرار گرفتند؛ جایی که تیلور در مبارزه اول ۶ بر صفر بروکس را شکست داد و در مبارزه دوم نیز ۵-۴ به برتری رسید و راهی بلگراد شد. تیلور در بلگراد توانست عنوان قهرمانی را به دست آورد و بروکس نیز به مسابقات جهانی زیر ۲۳ سال در آلبانی رفت و مدال طلا را به دست آورد.

تیم ملی بین آنها شکل بگیرد. این معادلات همان‌طورکه عنوان شد، مربوط به روزگاری بود که حضور دیوید تیلور در المپیک قطعی بود و کسی تردیدی در این ماجرا نداشت. حالا ولی باید سناریوی دوم بیش از سناریو اول مورد بررسی قرار بگیرد. درست است که نگاه نخست این است که نبودن دیوید تیلور کار یزدانی را برای رسیدن به مدال طلای این وزن راحت می‌کند ولی چنین تحلیلی شاید باخوش‌بینی بیش از اندازه آمیخته باشد. حسن و تمامی مسئولان کشتی ایران که اتفاقات وزن ۸۶ کیلوگرم را دنبال می‌کردند، تمامی برنامه‌ها را برحسب مسابقه با دیوید تیلور چیده بودند ولی حالا که دیوید تیلوری در کار نیست، داستان حسن یزدانی چه می‌شود؟ آیا سه ماه برای بازیانی توان ازدست‌رفته او از لحاظ بدنی و آنالیز آرون بروکس، پدیده جدید این وزن کافی است؟ از طرفی، پیش از این تحلیل‌های زیادی صورت می‌گرفت که با توجه به شکست‌های متعدد یزدانی مقابل دیوید تیلور، سبک کشتی او به این رقیب آمریکایی نمی‌خورد و بهتر است کشتی‌گیر دیگری که احتمالا کارمان قاسم‌پور است، به جنگ تیلور شود. حالا که تیلور نیست، آیا چنین تحلیلی همچنان در سطح کشتی خریدار دارد؟ بررسی این اتفاق یک بعد جدید هم دارد که شایسته است ارزایی شود. این یکی مربوط به شرایط سنی دیوید تیلور است. او ۳۳ساله بود و بسیاری تصور می‌کردند با توجه به اینکه سن و سالش بالا رفته، حسن یزدانی که چندسالی مثل بسیاری دیگر از کشتی‌گیران آمریکایی در این‌سال‌ها نشان داده بود، از لحاظ بدنی و جسمانی چند سرورگردن از کشتی‌گیران ایرانی و البته حسن یزدانی بالاتر است. این تحلیل ولی حالا نیاز به ارزیابی ثانویه دارد؛ دلپیش هم بسیار روشن است چون این‌بار برخلاف دفعات قبل که حسن حسن یزدانی یک فاکتور برای او در تقابل با آمریکایی‌ها محسوب می‌شد، آرون بروکس از لحاظ سنی از حسن یزدانی جوان‌تر است و یحتمل با پیگیری برنامه‌های بدن‌سازی تیم ملی آمریکا، از او در المپیک آماده‌تر خواهد بود. اینجا این ابهام بیشتر می‌شود که پس در نبود دیوید تیلور آمریکایی، با حسن یزدانی چه باید کرد؟ آیا صرف نبودن دیوید تیلور در المپیک و کم‌تجربه‌بودن رقیب آمریکایی از همین حالا طلای وزن ۸۶ کیلوگرم را باید برای حسن کنار گذاشت؟ یا اینکه همچنان نیاز به ارزیابی بیشتری است تا با بسته به سلامت کتف حسن و تازدنفس‌بودن رقیب، کشتی‌گیر مطمئن‌تری به‌جای یزدانی راهی پاریس شود؟ درواقع اگر با دیوید تیلور، دغدغه‌ها شکست‌دادن او و پایان‌دادن به سلطه‌اش بود، حالا ابهامات بیشتر شده؛ چه کسی باید با این بروکس پدیده روبه‌رو شود؟ حسن و کوله‌باری از تجربه‌اش یا کشتی‌گیر سرحال‌تر ی به لحاظ بدنی و سن و سال؟

هزارم ثانیه سوم شد و مدال برنز گرفت. نمایندگان قزاقستان و ازبکستان اول و دوم شدند. سهمیه المپیک به دو قایق اول اول تعلی می‌گرفت؛ اما از آن‌جا که قزاقستان در کایاک دونفره سهمیه داشت، یکی از دو سهمیه کایاک یک‌نفره به قایق سوم که ایران بود، رسید. در این ماده نمایندگان ازبکستان، قزاقستان، ایران، چین، ژاپن، عراق، کره جنوبی، سنگاپور و چین‌تایپه حضور داشتند. علی آقامیرزا یی در المپیک توکیو هم موفق به گرفتن سهمیه شده بود. به‌این‌ترتیب قایق‌رانی در روزی که چهار سهمیه المپیک را به دست آورد، یک رکورد درخ‌ورت‌وجره را هم به نام خودش کرد و برای اولین بار توانست با بیشترین تعداد ورزشکار (پنج نفر) در بازی‌های المپیک حاضر شود. پیش‌ازاین بیشترین تعداد سهمیه قایق‌رانی در المپیک ۲۰۱۲ لندن بود که چهار سهمیه آن هم در انفرادی داشت. این اتفاق خوب با واکنش علیرضا سهرابیان، رئیس فدراسیون قایق‌رانی، هم همراه شد. او اگرچه حاضر نشد درباره شانس قایق‌رانی برای رسیدن به مدال در بازی‌های پاریس صحبت کند؛ ولی از این گفت که می‌توانند کار را ر بقیه سخت کنند. «در المپیک نمی‌توان پیش‌بینی مدال داشت. من هیچ موقع درباره مدال‌آوری قایق‌رانی در المپیک پاریس صحبت نمی‌کنم؛ اما مطمئن باشید ورزشکاران ما در پاریس ورزشکاران کشورهای دیگر را آزار خواهند داد و زنگ تفریح نخواهیم بود. هدف‌گذاری‌ای که از ابتدا برای‌گرفتن مدال در المپیک داشتم،م، برای المپیک ۲۰۲۸ است و اگر وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک و دولتمردان بر روی قایق‌رانی که رشته پرمدالی است، سرمایه‌گذاری کنند، مطمئن باشند که جواب خواهند گرفت. در المپیک پاریس انتظاری از قایق‌رانی برای گرفتن مدال نداشته باشند اما این رشته می‌تواند عملکردی متفاوت با دوره‌های قبل داشته باشد».

المپیک

۶ سهمیه المپیک کشتی فرنگی کامل شد

نماینده وزن ۸۷ کیلوگرم ایران با شکست کشتی‌گیر عنوان‌دار ازبکستان، صاحب ششمین سهمیه المپیک برای کشتی فرنگی ایران شد.

در ادامه رقابت‌های کشتی فرنگی کسب سهمیه المپیک در قاره آسیا که به میزبانی بیشکک قرقیزستان درحال برگزار است، علیرضا مهمدی، دارنده مدال نقره جهان و دومین و آخرین فرنگی‌کار ایران در این رقابت‌ها، در مرحله نیمه‌نهایی وزن ۸۷ کیلوگرم مقابل جالکاسای بردیموراتوف، دارنده مدال نقره و برنز جهان و طلای بازی‌های آسیایی از ازبکستان، روی تشک رفت و در پایان با نمایشی مطمئن، با نتیجه ۳ بر ۲ به برتری رسید و ششمین سهمیه المپیک را برای کشتی فرنگی ایران به دست آورد.

مهمدی پیش‌ازاین در دور نخست استراحت کرد، سپس با نتیجه ۶ بر ۳ از سد آسان ژانیشوف از قرقیزستان گذشت و به مرحله نیمه‌نهایی راه یافت. پیش‌ازاین امین کاپوایی‌نژاد در وزن ۷۷ کیلوگرم نیز با راهیایی به دیدار نهایی، موفق به کسب سهمیه المپیک شد. تیم ملی کشتی فرنگی در رقابت‌های قهرمانی جهان ۲۰۲۳ نیز موفق به کسب چهار سهمیه از شش سهمیه المپیک پاریس شده بود. به‌این‌ترتیب، کشتی فرنگی ایران با کسب سهمیه‌های کامل المپیک ۲۰۲۴ پاریس، خود را برای حضوری پرقدرت در این رقابت‌ها آماده می‌کند.

کشتی آزاد ایران نیز موفق به کسب پنج سهمیه المپیک شده و تنها در وزن ۵۷ کیلوگرم باید در مسابقات جهانی کسب سهمیه در استانبول ۲۰ اردیبهشت برگزار می‌شود، در آخرین فرصت برای کامل‌کردن سهمیه خود تلاش کند.

کسب سهمیه المپیک ژیمناستیک ایران وبی‌خبری فدراسیون!

برخی از منابع خارجی از کسب سهمیه المپیک توسط مهدی الفتی، ملی‌پوش ژیمناستیک، خبر می‌دهند، اما فدراسیون ایران هیچ خبری مبنی بر کسب سهمیه المپیک منتشر نکرده است.

به گزارش ایسنا، مسابقات جام جهانی ژیمناستیک قطر به پایان رسید، مهدی الفتی، ملی‌پوش ژیمناستیک ایران، در این مسابقات در وسیله پرش خنرک امتیاز خوبی کسب کرد و در آخرین رده (۲۴) قرار گرفت. بعد از این نتیجه، فدراسیون و بسیاری از اهالی ژیمناستیک اعلام کردند شانس الفتی برای کسب سهمیه المپیک خیلی کم شده است.

اما امروز برخی از رسانه‌های خارجی از کسب سهمیه المپیک الفتی خبر می‌دهند. این در حالی است که تا این لحظه فدراسیون ژیمناستیک ایران هیچ خبری مبنی بر کسب سهمیه منتشر نکرده است و هنوز مشخص نیست این سهمیه قطعی شده یا خیر؟ طبق آمار سایت‌های خارجی، تا این لحظه ۱۲ تیم (پنج ورزشکار) و ۳۶ ژیمناست سهمیه المپیک گرفته‌اند و نام مهدی الفتی نیز در میان آنها دیده می‌شود.

ملاک فدراسیون جهانی برای کسب سهمیه، مجموع امتیازهای چهار جام جهانی است که البته هنوز فدراسیون جهانی امتیاز مربوط به جام جهانی قطر را روی سایت وارد نکرده است. مهدی الفتی در مسابقات جام جهانی مصر، باکو و کوه جزء مسابقات کسب سهمیه المپیک بود. نتایج خوبی به دست آورد. مسابقات جام جهانی قطر آخرین مسابقه کسب سهمیه المپیک بود که الفتی در این مسابقه نمایش بسیار بدی داشت. او حرکت دوم خود را از دست داد و تنها از یک حرکت امتیاز گرفت که میانگین امتیازش به عدد ۶،۷۰۰ رسید.